

863

Μαρτυρία

φ. 456^v

/ 'Εβγαλμένη

/ + 1689/ εν μηνι Μαγίου 17/ ενεφανίστην εις την μπαρρησία κάμου του υπογράφοντος νοτάριου / ο κύρ Σταμάτης Κουρλέτης από ζήτησιν του μισέρ Φιλίππη Κωνσταντή Μαρούς ο οποῖος κύρ Σταμάτης / λέγειν πώς ειχεν ἀγελάδες και βόδια μισιάρικα με τον μακαρίτη ποτε Δημητράκη Κό / κκον και πώς απ' οντας επόθανε εκεινος ο μακαρίτης εκράζασιν τον ανωθεν Σταμάτην / [[και]] / [[λέγει]] / ο αφέντης ιερομόναχος Κόκκος κύρ 'Αβρόσιος και η αρχόντισσαν η χήρα του ποτε μακα / ρίτην Κωνσταντίνου Κόκκου και ειπασιν του λέγειν οτιν να τους εγνωρίζην δια νοικο / κύρηδες εις τα εκεινα ζωντόβολα και ως λέγειν ητονε ο μήνας ο Γενάριος οντας / του τῶπασιν και εις βεβαίωσιν του θάνατου του εβαλε και τον παπα κύρ Πέτρο Κυνηγόν αντι / μάρτυρα εις ασφάλεια.

/ — παπα Πέτρος Κυνηγός ατιμάρτυρας ως ανωθεν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

/ 'Εβγαλμένη

/ — Εις το ανωθεν ετος και εις την ιδια ημερα ενεφανίστην και ο κύρ 'Αντώνης Κοντοσταυλος και λέγειν και / αυτος πώς κανει το αμπέλι / των Καλαμουριων / του μακαρίτη Δημητράκη Κόκκου κουντουβερνικόν και ετζι οντας / επόθανε ο μακαρίτης ο Δημητράκης ειπε ο ανωθεν μισέρ Φιλίππης του αυτου κύρ 'Αντωνίου ο / τι να τον εγνωρίζην και εκεινο νοικοκύρην εις το ανωθεν αμπέλι ωσαν και τους άλλους. Λοιπο λέγειν / πώς το εμάθασιν πώς του τῶπε ετζι ο μισέρ Φίλιππος και κράζουν τότε μέσα εις το αρχαστήριν / του μακαρίτην Κωνσταντίνου Κόκκου στην Μπόρτα της 'Εβριακῆς ο εκλαμπρότατος αφέντης / μητροπολίτης Μπαρτολομέος Πόλας και ο αφέντης 'Ιακουμέτος Γριμπίας και αφέντης ιε / ρομόναχος κύρ 'Αβρόσιος Κόκκος και ειπαν του λέγειν οτι να γνωρίζην την χήρα του ποτε / Κωνσταντάκη Κόκκου δια νοικοκυρά του αμπελιου και αν του κανου και ασπρα χρεια να πά / γη να πάρη από λόγουν της και να μη γνωρίζη άλλο νοικοκύρη παρα εκεινη [[ει δε την κεφαλή του τζα / κίζουν]]. Ουτως λέγειν ο αυτος 'Αντώνιος πώς του ειπασιν και ουτως απός τότες την γνωρίζει δια νοικοκυρά και / ηπεψεν και ηβαλε και τα καταβολάδια στο ιδιο αμπέλι και οντας του τῶπασιν ητονε ο μήνας ο Γε / νάρης ο οποῖος 'Αντώνιος τα ειπε τα ανωθεν λόγια ενμπροσθεν κάμου του υπογράφοντος / και εμπρός

στοῦ μισέρ Φραντζεσκάκη Διακονόπουλου ὁ ὁποῖος γράφει ὑπὸ χειρὸς του κάτωθεν εἰς ἀσφάλεια.

/ — ἐγὼ Φραντζῆκος Διακονόπουλος ἀντιμάρτυρας ὡς ἐγροίκησα ἀπὸ τὸν ἄνωθε —
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης ἔγραψα τὶς ἄνωθεν δύο μαρτυρίες.

864

Δωρεὰ

φ. 457^Γ

/ Φ 495

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Μαΐου 19/ τὴν σήμερον ἡ κερά Καλή ἡ συν / βία τοῦ ποτὲ μακαρίτην μισέρ Σταμάτην Νταρόδου λέγειν καὶ θέλει μὲ καλήν τῆς ὄρεξιν καὶ μὲ ἰδίαν τῆς / βουλή ὅτιν ἐπειδὴν καὶ κοπελλούδα τοῦ μακαρίτην τοῦ ἀντρός τῆς καὶ νὰ τῆ γυρεύου νὰ παντρευτῆν θέ / λει καὶ ἡ ἀφεντίαν τῆς νὰ τὸ κάμη διὰ νὰ μὴν τῆς τύχην καὶ ξεπέσῃν εἰς περισσότερον καὶ εἰς τοῦτο λέγειν / πρῶταν πὼς τὸ σπίτιν τῶν Ἐγγλησίων ὅπου τῆς ἦφθηκε ὁ μακαρίτης ὁ ἄνδρας τῆς σκαθῶς γρά / φει εἰς τὴν διαθήκην του ἔτζι καὶ ἡ αὐτὴν κερά Καλή τῆς τὸ ξανατάζειν νὰ εἶναι ἐδικόν τῆς φέρμο / ποσσέσον μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καθὼς τῆς τὸ ἀφήνει ἐκεῖνος ὁ μακαρίτης. Ἀκόμη καὶ ἡ αὐτὴ / κερά Καλή τῆς τάζει ἀπὸ λόγουν τῆς διὰ τῆ ψυχὴν τῆς καὶ διὰ τῆ ψυχὴν τοῦ μακαρίτην τοῦ ἀντρός τῆς / ἕνα ἀκόνισμα τὸ Μέγα Ταξιάρχη. Ἀκόμη ἕνα ζευγάρι σεντόνια μὲ τὰ δέματα καὶ μὲ τὶς μέ / ριζες καὶ ἕνα ζευγάρι μαξελάρια ξεχιτένια καὶ μιὰ κουρτούνα ξεχιτένη μὲ τὸ κλῆ / μα καὶ μιὰ μπόλια μὲ τὰ δύο ξόμπλια, ἀκόμα καὶ ἕνα τιλάρι [[εὔκαιρον]], ἀκόμα δί / νει τῆς καὶ μιὰ σκάφην καὶ μιὰ πινακωτὴν, ἀκόμη καὶ μιὰ κασέλα φελουργία καὶ τέσσερα πι / θάρια. Ἐδῶ παρὼν καὶ ἡ ἄνωθεν κοπελλούδα ἡ Μαρίνα καὶ τάζειν καὶ αὐτὴν ἀπὸ λόγουν τῆς πὼς ἔ / χει εἰς τὴν Μπάρρον τρία κομμάτια χωράφια ἀπὸ γονικά τῆς ἀπὸ τοῦ πατέραν τῆς, ἀκόμη λέγειν πὼς / ἔχειν καὶ δύο ζευγάρια μπουστομπράτζολα κόκκινα βελουῶδα καὶ πράσινα καὶ τρία ζευγάρια / μπουστομάνικα τὸ ἕνα μαυροκέντητο καὶ τὰ ἄλλα ἀσπροκέντητα καὶ τρεῖς ποδιές καὶ τρεῖς μπό / λιες καὶ τρία σπαλέτα καὶ μιὰ κρεββαταρία μὲ τὰ κατάχρειάν τῆς καὶ μιὰ σκάφην καὶ ἕνα / χαρανὶ καὶ μιὰ κασελέτα κυπαρισσένη καὶ ἕνα ζευγάριν σεντόνια καὶ ἕνα πολίτικον πάπλω / μα καὶ μιὰ βελέντζια καὶ πετζέτες ἔξε καὶ ἕνα μαντήλι καὶ σιδερικά ὅ,τι κάνει χρεια νοῦς / ζευγᾶ πού ἦτανε μέσαν εἰς τὸ ἄνωθεν σπίτι. Ἀκόμη τάζει τῆς κιουρᾶς τῆς καὶ τρεῖς ἀπλά / δενες καὶ τρία πιάτα μαρμα-